Dosar nr. 2-1554/2025 /2-25166435-38-2-28112025-1/

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 februarie 2026 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina, Republica Moldova
Instanța având în componență:
Președintele ședinței, judecător Dorina Cebanița
Grefier Marta Negara
Cu participarea:
Avocatului reclamantei, Lefter Stela, în baza mandatului seria/nr MA 2347136 din 11.12.2025;
Reclamantei Groza Cezara, a.n. *****, IDNP *****, domiciliată în *****;
Avocatului pârâtului Procopciuc Angela, în baza mandatului seria/nr MA 1967213 din 10.02.2026;
În lipsa:
Pârâtului Groza Vadim, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****, reprezentat de avocat în procesul civil;
Reprezentantului Structurii Teritoriale de Asistență Social*****, care a solicitat examinarea cauzei în lipsă;

examinând în ședință publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către reclamanta Groza Cezara împotriva pârâtului Groza Vadim, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Social*****, privind încasarea pensiei de întreținerea copilului minor și stabilirea domiciliului copilului minor.

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces:

1. La 28.11.2025, reclamanta Groza Cezara a înaintat acțiune împotriva pârâtului Groza Vadim, privind încasarea pensiei de întreținerea copilului minor.

1.1. În motivarea cerințelor reclamanta Groza Cezara a invocat că, cu pârâtul a fost încheiată căsătoria la data de *****, la SSC Șoldănești, aceasta fiind înregistrată în actele de stare civilă cu nr. 14. Din căsătorie a rezultat fiica *****, născută la data de *****.

Viața de familie a fost dusă în gospodăria procurată împreună, însă, sub presiunea pârâtului, reclamanta și-a donat partea sa mamei acestuia. Ulterior, reclamanta a fost nevoită să plece împreună cu copilul și să locuiască în casa părintească.

Într-un final, reclamanta a depus, împreună cu pârâtul, o cerere la SSC Șoldănești pentru desfacerea căsătoriei prin acord comun, urmând ca în luna decembrie să fie ridicate certificatele de divorț.

Pârâtul, fiind angajat oficial în calitate de ***** al *****iei Șoldănești, dispune de venituri stabile și regulate, însă nu acordă contribuția financiară necesară pentru întreținerea copilului.

Copilul are nevoie de o întreținere decentă, de vestimentație corespunzătoare, de rechizite școlare etc., ceea ce presupune cheltuieli considerabile, la care pârâtul nu participă, invocând diverse pretexte.

Având în vedere că pârâtul are aceleași drepturi și obligații părintești față de copil, reclamanta a decis să se adreseze în interesul superior al copilului cu prezenta cerere.

În drept, au fost invocate prevederile art. art. art. 37, 38, 63, 74-76, 83 Codul familiei.

Se solicită prin cererea de chemare în judecată, să fie încasat de la Groza Vadim, cu loc oficial de lucru la***** în funție de *****, în beneficiul său, pensie pentru întreține fiicei minore *****, născută la *****, în mărime de 1/4 din toate veniturile lui lunare, din momentul depunerii cererii până la atingerea majoratului de către copil.

2.Prin încheierea din 10.12.2025, cererea de chemare sus-menționată a fost acceptată în procedură contencioasă.

3.La 11.12.2025 prin intermediul SEDP al instanței de judecată reclamanta Groza Cezara a depus cerere de concretizare a cerinților, prin care a solicitat determinarea domiciliului oficial al copilului minor *****, la domiciliul mamei, Groza Cezara și încasarea de la Groza Vadim, cu loc oficial de lucru la***** în funție de *****, în beneficiul său, pensie pentru întreținerea fiicei minore *****, născută la *****, în mărime de 1/4 din toate veniturile lui lunare, din momentul depunerii cererii până la atingerea majoratului de către copil.

4.La 06.01.2026 prin intermediul SEDP al instanței de judecată Structura Teritorială de Asistență Social*****, a depus referință, în care a invocat că, conform actelor remise de ATL Șoldănești se constată că, copilul *****, locuiește împreună cu mama. La domiciliul unde locuiesc sunt create condițiile necesare pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului. Mama copilului, Groza Cezara este încadrată în câmpul muncii, este o mamă grijulie față de copilul său și se caracterizează pozitiv. Tata copilului, Groza Vadim în timpul de față nu locuiește împreună cu familia, este angajat în câmpul muncii, la moment nu contribuie regulat la creșterea și educarea copilului.

În acest context, STAS Şoldăneşti, luând în considerare actele prezentate de ATL Şoldăneşti, conform art. 63 din Codul Familiei, ținând cont de prevederile Legii nr. 370/2023 privind drepturile copilului și acționând în interesul superior al

copiilor, solicită respectuos ca domiciliul copilului minor, *****, să fie determinat la discreția instanței de judecată.

5.În cadrul ședinței de judecată din 10.02.2026, reprezentantul pârâtului Groza Vadim, avocatul Procopciuc Angela a depus referință prin care a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată a lui Groza Cezara către Groza Vadim, privind stabilirea domiciliului cu reclamanta și admiterea în parte a pretenției privind încasarea pensiei alimentare în favoarea copilului ***** în mărime de 1800 lei lunar până la atingerea majoratului.

A invocat în referință că, în întemeierea acțiunii civile reclamanta a invocat că s-a aflat în căsătorie cu partea pârâtă din ***** până la ***** când prin actul de divorț bilateral nr. ***** a fost desfăcută căsătoria dată.

Din această dată reclamanta a părăsit domiciliul comun și a plecat împreună cu fiica în altă locuință, care conform Anchetei sociale constituie o casă individuală de locuit cu 3 odăi, S=48 m.p., fără drept de proprietate privată, și încă un copil ***** 13 ani. Deși organul de asistență socială nu a depus avizul privind poziția de stabilire a domiciliului cu mama, pârâtul nu se împotrivește acestei petenții și este deacord cu ea, dacă asistența socială depune aviz pozitiv că condițiile de trai sunt benefice pentru creșterea și educare 2 copii minori și abitație cu mama.

Veniturile reclamantei sunt salariul lunar și patenta de întreprinzător valabilă până la 26.05.2026. Din declarația pe venituri a fostului soț - pârâtul Groza Vadim, ***** or. Şoldăneşti pentru anul 2024, veniturile membrilor familiei în rubrica Groza Cezara este indicat venituri din salariu și patent ***** lei.

Din căsătoriei s-a născut fiica *****, la *****, fiind eliberat certificatul de naștere nr. ***** din 02.11.2017.

În ședința de judecată organul de tutelă nu a fost atras și Aviz privind stabilirea domiciliului copilului nu este prezent.

Întru respectarea dreptului copilului de a-și expune poziția instanța urmează dacă este sau nu necesar de a fi a audiat copilul în prezența pedagogului și psihologului, dar în lipsa părților, pentru a asculta opinia cu cine dorește să abiteze.

În cazul unui aviz în favoarea mamei, opinia copilului în favoarea reclamantei, pârâtul este deacord parțial cu pretenția privind pensia alimentară în favoarea copilului, însă, nu este de acord cu mărimea solicitată ci în limitele stabilite de lege în mărime fixă.

Groza Vadim, de fire este o persoană bună la inimă și care nu dorește litigii, mereu se străduie să amelioreze conflictual pașnic și pe voia soției /fostei soții/, care consideră că așa va fi mai bine pentru copil.

De aceea divorțul nu a fost prin judecată ci benevol prin ASP. În ultima perioadă de timp s-a iscat un conflict privind dosarul pensiei alimentare cu alt copil

din prima căsătorie, solicitând un cuantum nu mai mic decît solicitat de mama primului copil din altă căsătorie.

Menționează că, prin hotărâra Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 28.02.2026 s-a dispus încasarea pensiei alimentare din contul lui Groza în contul lui Rusu Ecaterina /copilul *****/, 1/6 din veniturile pârâtului. Solicitarea reclamantei Groza Cezara în raport cu hotărârea judecătorească din 28.01.2026 ar fi o disciriminare la proproția de întreținere a copiilor care au drepturi egale, și nu pot fi create avantaje unui copil în desproporție cu altul.

Groza Vadim în prezent achită 2 credite acordate în scopul procurării bunului imobil/casă de locuit/ și reparația acestui imobil, în mediul lunar din salariul său lunar de 18 500,00 lei, 10 mii sunt încasate automat de bancă, are 2 părinți la întreținere cu pensii sociale de 3 300 și 6 850 lei.

Făcând un calcul matematic din suma de 8 mii lei rămasă după stingerea creditelor pârâtul divizeazxă venitul rămas în 4 părți- pentru întreținerea sa, servicii comunale, hrană, probleme de sănătate sau îmbrăcăminte, întreținerea a 2 copii minori, întreținerea a 2 părinți pensionari, se obține în mediu 2 mii lei sau chiar mai puțin pentru fiecare parte interesată.

Dacă din suma de 8 mii se va scădea 2 pretenții din 2 dosare civile de încasare a pensiei de întreținere în raport de ¼ din venituri /¼ din 18 500 lei constituie 4625 lei pentru fiecare copil, în sumă totală de 9250 lei/.

În circumstanțele menționate mai sus suma pretinsă de fostele soții în favoarea copilului ar întrece nu numai suma rămasă de 8 mii de lei de la obligația pecuniară de credit, dar nici nu ar ajunge.

Se ridică problema respectării dreptului părinților de a fi întreținuți, în special al mamei, care dispune de un venit de ***** lei, dar și al tatălui copiilor, care, la rândul său, are nevoie de resurse pentru hrană și pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere, în vederea obținerii veniturilor.

În contextul unui proces echitabil, instanța urmează să asigure respectarea drepturilor tuturor participanților la proces, nu doar a pretențiilor reclamantei, conducându-se de prevederile legii.

Cuantumul pensiei de întreținere urmează să fie stabilit reieșind din datele Biroului Național de Statistică pentru anul 2025, care indică suma de 3295 lei. Totodată, având în vedere faptul că pârâtul este angajat și realizează un salariu lunar stabil, se consideră că pensia de întreținere trebuie stabilită sub forma unei cote de ¼ din toate veniturile acestuia.

Totodată, reclamanta a declarat că are un salariu lunar, în calitate de medic de familie, în medie de 16 970 lei, adică cu aproximativ 2 000 lei mai puțin decât pârâtul. Respectiv, aceasta nu este o persoană totalmente dependentă de pensia de întreținere și, în calitate de mamă, are obligația de a contribui la întreținerea copilului în aceeași proporție cu cea solicitată de la pârâtul, Groza Vadim.

Efectuând un calcul matematic din perspectiva reclamantei, ar rezulta că 1/4 din venitul său lunar ar reveni suma de 4 240 lei pentru copil, iar 1/4 din venitul pârâtului ar constitui 4 625 lei, ceea ce ar duce la un total de 8 865 lei pentru întreținerea copilului *****, sumă care depășește orice limită rezonabilă stabilită de lege.

Potrivit normelor Codului familiei, nu există prevederi stricte care să oblige pârâtul, în toate cazurile, la achitarea pensiei de întreținere într-o anumită proporție, ci sunt prevăzute norme care stabilesc că, în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei, instanța de judecată decide cuantumul pensiei de întreținere ce urmează a fi încasată.

Pornind de la principiul egalității drepturilor și obligațiilor părinților față de copii, stabilit la art. 58 alin. (1) din Codul familiei, potrivit căruia părinții au drepturi și obligații egale față de copii, apărarea pârâtului susține că suma invocată de reclamantă, aprobată de Biroul Național de Statistică pentru anul 2024 — și anume minimul de existență pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7–17 ani, în cuantum de 3295 lei - nu poate fi raportată doar la un singur părinte, ci la ambii părinți.

Or, ambii părinți sunt obligați să participe la întreținerea materială a copilului minor printr-un aport egal în raporturile materiale. Astfel, împărțind suma de 3295 lei la doi, rezultă suma de 1648 lei pentru fiecare părinte.

Prin urmare, pretenția de încasare a pensiei de întreținere lunare poate fi admisă doar în cuantum de 1648 lei, sumă ce urmează a fi încasată din momentul adresării în instanța de judecată, respectiv 05.06.2025.

Din momentul eliberării certificatului de divorț și stabilirii domiciliului copilului cu mama și până la adresarea în instanța de judecată, nu au existat litigii privind contribuția la întreținerea și educația copilului minor, aceste obligații fiind executate benevol, fără a fi înaintate pretenții.

La materialele cauzei civile și pe portalul instanțelor judecătorești nu figurează hotărâri judecătorești în acest sens, fapt ce confirmă contribuirea la întreținerea materială a copilului în baza unei înțelegeri amiabile.

În ceea ce privește pretenția de încasare a 1/4 din salariu și din alte venituri, apărarea pârâtului invocă prevederile art. 75 alin. (1) din Codul familiei, potrivit cărora cuantumul pensiei de întreținere poate fi stabilit în mărime de 1/4 din salariul sau din alte venituri ale părintelui.

Însă, în conformitate cu art. 76 din Codul familiei, în cazul în care părintele are un salariu sau venituri fluctuante ori neregulate, sau în alte situații care pot leza substanțial interesele părintelui, încasarea pensiei de întreținere se efectuează sub

formă de sumă fixă, plătită lunar, reieșind din prevederile legislației, ținând cont de starea materială și familială, precum și de alte circumstanțe relevante.

Din circumstanțele invocate de pârât rezultă că acesta are două credite, doi părinți și doi copii la întreținere (existând două cauze civile în acest sens). În aceste condiții, încasarea unei cote de 1/4 din salariul lunar aferent funcției deținute ar influența negativ situația altor persoane a căror întreținere revine în sarcina pârâtului.

Mai mult decât atât, funcția publică deținută de pârât, Groza Vadim, ***** *****, este una electivă, exercitată pe un termen de 4 ani, care expiră în toamna anului 2026. Aceasta nu reprezintă o funcție permanentă și nu asigură un venit garantat, regulat, ci doar pe o perioadă, în timp ce pensia de întreținere se solicită până la atingerea majoratului copilului.

Din prevederile art. 76 Cod familiei, rezultă că instanța de judecată poate stabili o sumă fixă a pensiei de întreținere solicitate în favoarea unui copil, reieșind din anumite motive și circumstanțe stabilite și probate, în situațiile în care stabilirea acesteia sub formă de cotă din venit este imposibilă, dificilă sau ar leza substanțial interesele uneia dintre părți, ale pârâtului Groza Vadim.

La stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, instanța urmează să țină cont de starea materială și familială a ambelor părți, inclusiv a reclamantei, care dispune de un venit lunar considerabil, mai mic cu aproximativ 2.000 lei față de cel al pârâtului. Prin urmare, instanța de judecată urmează să ia în considerare toate circumstanțele stabilite în cadrul ședinței de judecată și să pronunțe o soluție legală, motivată și întemeiată pe prevederile legii, fără a fi limitată exclusiv de pretențiile înaintate de reclamantă.

Respectând prevederile art. 15 Cod familiei și a altor prevederi legale, apărarea pârâtului consideră că instanța de judecată urmează să oblige reclamanta să asigure prezența copilului Beatricia (în vârstă de 9 ani) pentru ascultarea opiniei acestuia. Copilul urmează a fi adus în ședința de judecată, în fața instanței, cu respectarea procedurii corespunzătoare, pentru a-și exprima liber opinia asupra oricărei probleme care îl privește, în speță asupra domiciliului său, în prezența unui pedagog și a reprezentantului autorității tutelare respective.

Opinia copilului urmează a fi luată în considerare în mod obligatoriu, ținându-se cont de vârsta și gradul său de maturitate, în măsura în care aceasta nu contravine interesului superior al copilului.

Dreptul copilului de a fi audiat în cursul dezbaterilor judiciare presupune că ascultarea acestuia poate avea loc doar în fața judecătorului care soluționează cauza, neputând fi delegată altor autorități publice.

Totodată, apărarea pârâtului susține că răspunsurile copilului în fața instanței pot fi influențate de mamă, având în vedere că aceasta a fost alături de copil pe parcursul celor 9 ani, exercitând o influență subiectivă. În aceste condiții,

declarațiile copilului nu pot fi considerate în mod exclusiv ca temei pentru pronunțarea hotărârii judecătorești și nu pot constitui, de sine stătător, o probă decisivă, în sensul prevederilor art. 239 din Codul de procedură civilă.

Respectiv, constatarea opiniei copilului reprezintă o circumstanță care urmează a fi stabilită exclusiv de instanța de judecată învestită cu examinarea cauzei, cu asigurarea dreptului părților de a adresa întrebări în mod direct, în fața instanței, în conformitate cu principiul egalității armelor și al unui proces. În acest sens, urmează a fi invocate prevederile art. 10–11 din Codul civil.

În speță, instanța de judecată urmează să țină cont de natura și consecințele unui eventual abuz de drept din partea reclamantei, în ceea ce privește pretenția de decădere din drepturile părintești. În acest sens, se impune pronunțarea unei soluții de respingere a unei asemenea pretenții, în cazul în care se constată exercitarea abuzivă a dreptului subiectiv.

În conformitate cu prevederile art. 14 din Codul civil, nicio persoană nu poate invoca, la întemeierea pretențiilor sale, fapta ilicită sau comportamentul de rea-credință pe care ea însăși l-a săvârșit ori la care a participat. De asemenea, nicio persoană nu poate obține un avantaj din propriul comportament ilicit sau de rea-credință.

Având în vedere că pârâtul solicită respingerea pretențiilor civile ale reclamantei în forma în care acestea au fost formulate, se consideră că și cheltuielile de judecată urmează a fi respinse ca urmare a respingerii acțiunii. În cazul admiterii parțiale a cererii, cheltuielile de judecată urmează a fi acordate proporțional cu partea admisă din pretenții, în funcție de probatoriul administrat.

Din materialele cauzei rezultă că sunt probate doar taxa de stat și taxa de timbru, alte cheltuieli nefiind probate. Totodată, pârâtul nu înaintează pretenții privind recuperarea cheltuielilor de judecată, chiar și dacă acțiunea va fi admisă parțial și nu solicită stabilirea proporționalității acestora în raport cu pretențiile admise, considerând că o asemenea măsură ar putea afecta starea materială și interesele copilului.

Poziția participanților la proces:

6. Reclamanta Groza Cezara*,* în cadrul ședinței de judecată și a dezbaterilor judiciare, a susținut cererea de chemare în judecată și cererea de concretizare a pretențiilor înaintate cu toate motivele invocate în acestea, solicitând admiterea integrală a acestora.

A declarat că, s-au separat definitiv în octombrie 2025. Fostul soț este ***** și, pe lângă această funcție, este și *****, fiind salarizat. De asemenea, acesta deține o încăpere, o casă construită în după căsătorie, care este dată în arendă, obținând venituri oficiale din aceasta.

Divorțul a fost înregistrat la ASP la data de *****. A părăsit domiciliul în octombrie și, în cele două luni ulterioare, a avut surse proprii de existență, întrucât muncește, fără a apela la fostul soț. În decembrie, a apelat la acesta pentru necesități legate de procurarea unor lucruri, însă el a declarat atât ei, cât și copilului, că nu dispune de bani. Ea lucrează în bază de patentă și are venituri. În prezent, își finalizează o facultate și urmează să se angajeze.

Pentru al doilea copil, primea de la fostul soț pensie alimentară în cuantum de 2000 lei lunar. Are doar doi copii și nu are alte persoane la întreținere. Groza Vadim, mai are un copil minor pe care, până în prezent, nu l-a văzut. Ea cunoaște că fosta soție a acestuia l-a acționat în judecată.

Părinții fostului soț sunt pensionari, mama acestuia are o pensie de aproximativ 3000 lei și este încadrată în câmpul muncii, iar tatăl are o pensie de cel puțin 8000 lei, conform informațiilor cunoscute, fără a exista date oficiale de la CNAS.

Cunoaște că, în timpul procesului de judecată cu doamna Rusu Ecaterina, pârâtul încerca să transfere contractul de arendă pe numele altei persoane, știe că era contract de arendă, întrucât ea clarifica personal mai multe aspecte cu directorul.

Copilul nu se află la evidența medicului, fiind sănătos.

Groza Vadim mai are două surori și un frate, una dintre surori este mai mică, iar cealaltă este mai mare.

6.1. Avocatul reclamantei Groza Cezara, Lefter Stela, în cadrul ședinței de judecată și a dezbaterilor judiciare, precum și în cadrul pledoariei, a susținut cererea de chemare în judecată și cererea de concretizare a pretențiilor înaintate cu toate motivele invocate în acestea, solicitând admiterea integrală a acțiunii, stabilirea domiciliului fiicei minore, *****, împreună cu mama, Groza Cezara, precum și încasarea de la pârâtul Groza Vadim, originar și domiciliat în orașul Șoldănești, a pensiei de întreținere pentru fiica minoră *****, în cuantum de 1/4 din totalul veniturilor lunare, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată și până la atingerea vârstei majoratului.

A declarat că, părțile au încheiat căsătoria la data de *****, la Oficiul de stare civil*****, ulterior fiind desfăcută la data de *****, prin acord comun. Din căsătorie rezultă fiica minoră *****, născută la data de *****. Părțile au locuit în gospodăria comună, însă, sub presiunea pârâtului, reclamanta a încheiat un contract de donație pe numele soacrei. Ulterior, părțile s-au separat, iar reclamanta, împreună cu copilul comun și copilul din prima căsătorie, s-a mutat în locuința părinților săi.

Pârâtul nu a acordat benevol niciun fel de sprijin financiar, deși a fost solicitat în mod repetat, într-o manieră amiabilă. Din acest motiv, reclamanta a înaintat cererea privind încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor. Cerința

privind determinarea domiciliului copilului minor a fost formulată după desfacerea căsătoriei, subliniindu-se că pârâtul nu are obiecții ca minorul să locuiască împreună cu mama.

Potrivit certificatului prezentat de la *****i*****, pârâtul realizează un venit lunar de aproximativ*****–***** lei. Acesta nu este de acord cu stabilirea pensiei de întreținere în cuantum de 1/4 din venituri, invocând faptul că ar fi afectate drepturile celuilalt copil al său, pentru care instanța a dispus deja plata unei pensii de întreținere în cuantum de 1/6 din totalul veniturilor. Astfel, 1/6 din venitul pârâtului ar constitui aproximativ 3623–3800 lei lunar.

Referitor la susținerea pârâtului că are în întreținere părinții, din extrasul de cont rezultă că ambii părinți sunt pensionari, unul având o pensie de aproximativ ***** lei, iar celălalt de circa ***** lei. Conform actelor privind condițiile de trai și anchetei sociale, veniturile totale ale gospodăriei sunt de aproximativ 9600 lei, la care se adaugă un salariu de circa ***** lei al mamei pârâtului. În familie mai sunt trei copii, astfel încât responsabilitatea întreținerii părinților revine tuturor acestora, nu exclusiv pârâtului. Intervenția acestuia în sprijinul părinților reprezintă un drept, însă prioritară este obligația de întreținere față de copiii minori.

Se apreciază că nu există temeiuri pentru respingerea cererii reclamantei pe acest capăt al acțiunii, inclusiv prin prisma faptului că pârâtul ar avea un credit bancar. Probele administrate nu pot servi ca temei de a nu încasa pensia de întreținere solicitată. Având în vedere nivelul prețurilor și datele statistice privind costurile de întreținere, se consideră că nici jumătate din cheltuieli nu ar acoperi necesarul pentru creșterea copilului. În consecință, solicită admiterea integrală a cererii.

6.2. Avocatul pârâtului Groza Vadim, Procopciuc Angela*,* în cadrul ședinței de judecată și a dezbaterilor judiciare, a susținut solicitările expuse în referință, precum și în pledoarii a invocat că, pârâtul are doi copii, care locuiesc separat cu mamele lor, iar pentru a nu fi lezate drepturile acestuia, în sensul asigurării unui nivel minim de trai și al posibilității de a-și acoperi cheltuielile pentru serviciile comunale. Chiar dacă pârâtul dispune de anumite surse de venit, solicită admiterea pretenției privind încasarea pensiei de întreținere în formă bănească fixă, în conformitate cu datele statistice oficiale. Subliniază că pârâtul își exprimă acordul de a achita suma de 2000 lei lunar, astfel încât să fie menținută o egalitate între ambii copii.

A declarat că, nu poate accepta cerințele formulate de partea reclamantă în forma propusă, deoarece părinții au, în raport cu copiii, drepturi și obligații egale. Nu înseamnă că întreaga sarcină de întreținere trebuie suportată exclusiv din veniturile pârâtului, ambii părinți trebuie să contribuie. Dacă s-ar calcula 1/4 din salariul mediu, așa cum solicită partea opusă, suma ar depăși ***** lei lunar.

Totodată, hotărârea judecătorească privind cel de-al doilea copil nu este definitivă, aceasta urmând a fi contestată.

În ceea ce privește ancheta socială, aceasta trebuie apreciată corespunzător. Din conținutul acesteia rezultă că unul dintre părinții pârâtului are un venit de aproximativ 6300 lei și un grad de dizabilitate accentuat, iar venitul care-l primește pentru gradul de dizabilitate este insuficient. Din acest motiv, celălalt părinte este nevoit să muncească suplimentar pentru a obține aproximativ ***** lei, în vederea acoperirii cheltuielilor, inclusiv a serviciilor comunale, care nu permit un trai decent.

Conform Codului familiei stabilește că, în cazul existenței a doi copii, pensia de întreținere se fixează în cuantum de 1/3 din venitul părintelui. În consecință, pentru fiecare copil revine câte 1/6 din venitul total. Se consideră că instanța precedentă a ajuns la acest calcul, stabilind nu 1/4, ci 1/6, având în vedere că pârâtul are doi copii.

Se face trimitere la art. 76 Cod familiei, subliniindu-se că, deși pârâtul are în prezent un salariu lunar, funcția de ***** este una electivă, exercitată pe o perioadă determinată de patru ani, dintre care doi ani au fost deja parcurși. Nu există certitudinea că, peste doi ani, acesta va mai beneficia de același venit stabil, aspect care poate influența foarte mult situația materială a tatălui copilului. Totodată, având în vedere faptul că pârâtul a contractat două credite pentru îmbunătățirea locuinței, instituția bancară reține lunar aproximativ 8000 lei. Astfel, din venitul de circa 18 600 lei, rămâne o sumă de aproximativ 10 000 lei disponibilă. În aceste condiții, dacă ambii părinți ar contribui cu câte 3000 lei, ar rezulta un total de aproximativ 6000 lei lunar pentru întreținerea copilului, sumă considerată exagerată, apreciindu-se că, cheltuielile nu ating un asemenea nivel.

Articolul 76 din Codul familiei, orientează instanțele de judecată în sensul că, atunci când există venituri stabile, pensia de întreținere se stabilește, de regulă, în cote procentuale. Totodată, alin. (1) al aceluiași articol prevede că, în cazul existenței unor circumstanțe importante care pot conduce la lezarea substanțială a intereselor uneia dintre părți, instanța de judecată este în drept să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă. Invocă acest alineat, subliniind că norma nu are un caracter direct în sensul aplicării obligatorii a unei cote de ¼. Misiunea apărării este de a valorifica probele administrate, astfel încât instanța să constate existența unor asemenea circumstanțe și să evite lezarea substanțială a situației materiale a pârâtului.

Se consideră că la stabilirea pensiei de întreținere urmează a fi luat în considerație nivelul de trai din republică, inclusiv datele statistice privind venitul mediu lunar pentru anul 2025. În aceste condiții, se apreciază că pârâtul ar putea achita suma de 1800 lei, aceasta fiind rezonabilă raportat la circumstanțele concrete

de viață. Totodată, consideră că o sumă totală de aproximativ 3600 lei pentru întreținerea unui copil este suficientă, în concordanță cu datele statistice.

Solicită admiterea parțială a acțiunii civile, stabilirea domiciliului copilului minor împreună cu mama, nefiind nici o problemă, iar în temeiul art. 76 alin. (1) din Codul familiei, stabilirea pensiei de întreținere în sumă bănească fixă de 1800 lei.

La întrebările adresate a răspuns că, legea prevede că, în cazul a doi copii, pensia de întreținere se stabilește în cuantum de 1/3 din venitul părintelui, ceea ce revine la câte 1/6 pentru fiecare copil. Cu toate acestea, în temeiul art. 76 alin. (1) din Codul familiei, stabilirea pensiei nu este obligatoriu să se facă în cote procentuale.

6.3.Pârâtul Groza Vadim, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind reprezentat în proces de avocatul Procopciuc Angela.

6.4. Reprezentantul Structurii Teritoriale de Asistență Social*****, în persoana Galinei Melnic în ședința de judecată nu a fost prezentă, prin cererea scrisă din 06.01.2026 solicitându-se examinarea cauzei în lipsă. Totodată, aceasta a anexat Avizul ATL *****i***** nr. 591 din 23.12.2025, potrivit căruia Autoritatea Tutelară Local*****, referitor la determinarea domiciliului copilului minor *****, a.n. *****, IDNP*****, propune ca decizia privind determinarea domiciliului copilului minor să fie luată de instanța de judecată. (f.d. 32)

Astfel, instanța de judecată, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa reprezentantului STAS Șoldănești, or, conform prevederilor art. 206 alin. (1) Cod de procedură civilă, părţile au dreptul să solicite instanței judecătorești examinarea cauzei în lipsa lor şi remiterea copiei de pe hotărâre. Dacă partea solicită să-şi dovedească pretenţiile sau obiecţiile prin ascultarea celeilalte părți, instanța cere să se prezinte personal în faţa judecății.

Aprecierea instanței de judecată:

7. Audiind participanții la proces, examinând probele administrate în totalitatea lor pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, instanța de judecată reține acțiunea civilă înaintată de reclamanta Groza Cezara ca fiind întemeiată şi pasibilă de a fi admisă parțial, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Articolul 6 Cod de procedură civilă statuează, că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport

juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform dispozițiilor art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit dispozițiilor art. 122 Cod de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor. Se consideră inadmisibile probele obținute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acțiuni ilegale. Se consideră inadmisibile probele ce nu au fost prezentate de participanții la proces până la data stabilită de judecător, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 119^1 şi art. 372 alin.(1).

În conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității.

Prevederile art. 166 alin. (1) Cod de procedură civilă, stipulează că oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit prevederilor art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Din materialele cauzei, s-a constatat cu certitudine că din relaţia de căsătorie încheiată între Groza Vadim și Groza Cezara, rezultă copilul minor *****, născută la *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria/nr. NA-VI *****, eliberat de OSC Șoldănești la data de 02.11.2017. (f.d. 5 verso)

Totodată, căsătoria dintre părțile Groza Vadim și Groza Cezara, a fost desfăcută la *****, prin intermediul IP „Agenția Servici Publice”, fapt confirmat prin actul de divorț eliberat sub nr. DV*****.

Prin prezenta acțiune, reclamanta Groza Cezara solicită determinarea domiciliului oficial al copilului minor *****, la domiciliul mamei, Groza Cezara, precum și încasarea de la pârâtul Groza Vadim, cu loc oficial de lucru la***** în funcție de *****, în beneficiul acesteia, a pensiei pentru întreținerea fiicei minore *****, născută la *****, în mărime de 1/4 din toate veniturile sale lunare, începând cu momentul depunerii cererii de chemare în judecată și până la atingerea majoratului de către copil.

Cu referire la pretenția privind stabilirea domiciliului copilului minor:

8. În ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că, potrivit certificatului de naștere, copia căruia a fost anexat la dosar, părinții copilului minor *****, născută la *****, sunt părțile litigante: Groza Vadim și Groza Cezara.

Potrivit art. 3 alin. (1) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25.02.1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Potrivit art. 62 alin. (1) și (3) Codul familiei, drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinții nu pot prejudicia sănătatea fizică și psihică a copilului. Toate problemele privind educația și instruirea copilului se soluționează de către părinți de comun acord, ținându-se cont de interesele și de părerea copilului.

Din dispozițiile art. 8 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30.11.2023, fiecare copil are dreptul să locuiască într-o familie, să îşi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor şi să coabiteze cu aceştia.

În același context art. 51, 52 Codul familiei statuează dreptul copilului la abitație în familie și de a comunica cu părinții și alte rude.

Potrivit dispozițiilor art. 63 Codul familiei, (1) În cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. (1^1) În cazul în care părinții locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinți vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabilește prin acordul părinților. (2) Dacă lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabilește de către instanța de judecată, ținând cont de interesele și opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vârsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinților de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.) Totodată potrivit alin. (3) al aceluiași articol, la determinarea domiciliului copilului minor, instanța judecătorească va cere şi avizul autorității tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți.

Conform art. 9 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30.11.2023, copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi are dreptul să întreţină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinți ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

Prin prisma art. 64 alin. (1) Codul familiei, părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică.

Totodată, conform art. 9 alin. (1) și (3) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului adoptată la New York la 20.11.1989, statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile şi procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu atunci când părinții maltratează sau neglijează copiii sau când părinții trăiesc separat şi când urmează să se ia o hotărâre cu privire la locul de reședință al copilului. Statele părţi vor respecta dreptul copilului, separat de cei doi părinţi ai săi sau de unul din ei, de a întreține relații personale şi contacte directe cu cei doi părinţi ai săi, afară de cazul că acest lucru este contrar interesului superior al copilului.

În speță, instanța reiterează și prevederile art. 18 alin. (1) din Convenția sus-menționată, care statuează că, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea

recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creșterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Astfel, se reține că, interesul superior al copilului este singurul criteriu după care instanța se călăuzește pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părintești. Pentru a-l determina trebuie să se țină seama de întregul complex de împrejurări menite să asigure copilului o dezvoltare fizică, morală și intelectuală armonioasă, interesând nu numai posibilitățile materiale ale părinților ci și vârsta copilului, comportarea părinților înainte de separare, gradul de atașament și preocupare pe care l-au manifestat față de copil, precum și legăturile afective ce s-au stabilit între părinți și copil, între copil și alți membri ai familiei extinse.

Reieșind din conținutul normei art. 63 Codul familiei, cât și jurisprudența națională, la identificarea interesului copilului minor, în cazul stabilirii domiciliului la unul dintre părinți după divorț, urmează a fi luate în considerația următoarele criterii: vârsta copilului, posibilitățile părinților de a asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală și morală; atașamentul părinților față de minor, precum și a minorului față de părinți; grija manifestată de părinți față de copil în timpul conviețuirii și după despărțire.

Vârsta copilului.

La caz, se constată că copilul minor, al cărui domiciliu se solicită a fi determinat, are o vârstă fragedă, ***** are vârsta de 8 ani, vârstă la care copilul nu poate conștientiza pe deplin acțiunile sale, având nevoie de supraveghere, întreținere, dragoste și educație din partea părinților.

Posibilitățile părinților de a asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală și morală.

Instanța subliniază că reclamanta Groza Cezara are posibilitatea de a asigura o bună dezvoltare a copilului minor, or, de la momentul desfacerii căsătoriei părinților, copilul a rămas să locuiască cu mama, care îi asigură toate cele necesare.

Atașamentul copilului față de părinți, și atașamentul părinților față de copil.

Este de reținut că tatăl și mama sunt figuri importante de atașament, care au rol decisiv în dezvoltarea emoțională și socială a copilului, atât timp cât calitatea interacțiunilor lor va condiționa calitatea relațiilor sociale. Interesul superior al copilului reclamă menținerea acestuia cât mai mult timp într-un mediu familial normal și echilibrat în prezența ambilor părinți pentru că riscul ruperii echilibrului sufletesc al acestuia este foarte mare odată cu încredințarea sa unuia sau altuia dintre părinți.

De aceea, după separarea părinților, menținerea și încurajarea relației copilului cu părintele cu care minorul nu locuiește în mod statornic devine vitală pentru dezvoltarea sa morală normală.

Interesul superior al copilului, în general, este legat de posibilitatea de a avea acces la ambii părinți, pentru a putea dezvolta relații echilibrate și armonioase cu aceștia. Relațiile personale trebuie să se realizeze neîngrădit, restrângerea acestora fiind necesară numai în condiții deosebite, pentru protejarea copilului.

Cu referire la acest criteriu, se prezumă că ambii părinți își iubesc copilul, însă un rol mai determinant în viața minorului îl are mama, care se ocupă inclusiv de întreținerea și educația acestuia.

Cât privește atașamentul copilului față de părinți, se reține că determinarea acestui criteriu este dificilă, având în vedere vârsta fragedă a acestuia.

Referitor la cel din urmă criteriu, şi anume grija manifestată de părinţi faţă de copil în timpul convieţuirii şi după despărţire, se reține că mama minorei Beatricia, are un rol mai important în viața acestui copil, or, după destrămarea de facto a familiei, copilul a rămas să locuiască cu mama.

Potrivit anchetei sociale (evaluare inițială) din 23.11.2025, în urma vizitei efectuate la domiciliul solicitantei, comisia de evaluare a examinat condițiile de locuit ale familiei Groza Cezara. S-a constatat că starea igienico-sanitară este bună. Copilul beneficiază de cameră separată, dotată cu cele necesare dezvoltării corespunzătoare vârstei. Solicitanta mai are un copil minor dintr-o altă căsătorie. S-a stabilit că bunăstarea copiilor nu este afectată. Totodată, s-a recomandat menținerea minorului în actualul mediu familial. (f.d. 33-34)

Potrivit anchetei sociale (evaluare inițială) din 23.11.2025, în urma vizitei efectuate la domiciliul solicitantului Groza Vadim, comisia de evaluare a examinat condițiile de locuit ale familiei acestuia. S-a constatat că starea igienico-sanitară este una bună. Casa de locuit are două nivele, iar, din spusele solicitantului, imobilul aparține părinților acestuia. Situația financiară a solicitantului este stabilă, fiind asigurată prin salariul său. (f.d. 35-36)

La fel, din materialele cauzei se constată că, mama minorei Groza Cezara este angajată în câmpul muncii în baza patentei de întreprinzător, având ca gen de activitate servicii de frizerie și servicii cosmetice. (f.d. 13)

Potrivit caracteristicii semnată de diriginte și directorul liceului IP LT „Alexei Mateevici”, s-a concluzionat că eleva ***** se dezvoltă armonios din punct de vedere intelectual, emoțional și social. Este o elevă conștiincioasă, disciplinată și dornică de afirmare, care beneficiază de un climat familial stabil și de sprijin din partea mamei. Se consideră că mediul oferit de mamă este adecvat pentru continuarea procesului educațional și a dezvoltării copilului. (f.d. 14)

Prin urmare, reieșind din cumulul probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, având în vedere declarațiile reclamantei reflectate în acțiune, precum

și anchetele sociale anexate la referința depusă de Structura Teritorială de Asistență Social***** (f.d. 31–36), dar și poziția pârâtului Groza Vadim față de acțiunea înaintată, acesta fiind de acord ca domiciliul copilului minor să fie stabilit cu mama, instanța de judecată, ținând cont de interesul superior al copilului, de faptul că acesta, din cauza lipsei de maturitate fizică și intelectuală, are nevoie de protecție și îngrijire specială, iar pentru deplina și armonioasa dezvoltare a personalității sale trebuie să crească într-un mediu familial, într-o atmosferă de fericire, dragoste și înțelegere, concluzionează că domiciliul copilului minor ***** urmează a fi stabilit cu mama – reclamanta Groza Cezara.

Totodată, instanța menționează că acest fapt nu îl lipsește pe pârâtul Groza Vadim de a-și exercita în deplină măsură drepturile și obligațiile părintești prevăzute de legislația în vigoare.

Referitor la pretenția privind încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor.

9.Potrivit art. 11 din Legea nr. 370 din 30.11.2023, privind drepturile copilului, (1) Copilul are dreptul de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea lui fizică, mentală, spirituală, morală și socială. (2) Părinților sau reprezentantului legal/responsabilului legal al copilului le revine responsabilitatea de a asigura cele mai bune condiții de viață pentru creșterea și dezvoltarea acestuia, conducându-se în primul rând de interesul superior al copilului.

Conform art. 3 alin. (1) al Convenției cu privire la Drepturile Copilului din 20.11.1989, la care Republica Moldova a aderat la 25.02.1993, expres instituie că în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.

Articolul 5 al Convenției stipulează că, statele părți vor respecta responsabilitățile, drepturile şi îndatoririle ce revin părinților naturali ai copilului sau, după caz şi conform tradiției locale, membrilor familiei lărgite sau comunității, tutorilor sau altor persoane care au, prin lege, copii în îngrijire, de a asigura, de o manieră corespunzătoare capacităților în continuă dezvoltare ale copilului, îndrumarea și orientarea necesare în exercitarea de către copil a drepturilor recunoscute în prezenta Convenție.

Conform art. 18 alin. (1) din Convenția cu privire la Drepturile Copilului, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Articolul 48 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova consfințește îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

Potrivit art. 58 Codul familiei, (1) Părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Conform art. 74 alin. (1-3) Codul familiei, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreținere se determină în baza unui contract încheiat între părinți sau între părinți și copilul major inapt de muncă. Dacă lipsește un atare contract și părinții nu participă la întreținerea copiilor, pensia de întreținere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorității tutelare teritoriale.

Potrivit art. 75 din Codul familiei, (1) Pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii. (2) Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante. (3) În cazul în care unii copii rămîn cu un părinte, iar alţii – cu celălalt, pensia de întreţinere plătită în favoarea părintelui mai puţin asigurat se stabileşte într-o sumă bănească fixă, determinată conform art.76.

Din conținutul acestor norme, instanța deduce că stabilirea pensiei de întreținere în cotă-parte din salariul și/sau alte venituri ale pârâtului poate fi dispusă doar în situația în care acesta are un loc de muncă stabil, fiind angajat și/sau realizând venituri regulate, care să permită asigurarea copilului minor cu o întreținere suficientă și echitabilă pe întreaga perioadă pentru care se încasează pensia de întreținere.

Din materialele dosarului rezultă că copilul minor locuiește împreună cu mama sa, reclamanta Groza Cezara, care se ocupă în mod direct de creșterea și educarea acestuia, fapt confirmat în cadrul examinării cauzei pendinte.

În particular, din acțiunea formulată de Groza Cezara rezultă că aceasta solicită încasarea pensiei de întreținere de la pârâtul Groza Vadim în cuantum de 1/4 din salariul și celelalte venituri ale acestuia.

Coroborând explicațiile părților în proces și analizând înscrisurile anexate la materialele dosarului, instanța de judecată concluzionează că este just și echitabil ca pretențiile reclamantei să fie admise parțial, din considerentele ce urmează.

Instanța reține că, în speță, pârâtul Groza Vadim activează oficial în câmpul muncii, fiind încadrat în cadrul *****iei or. Șoldănești, în funcția de ***** și realizând un salariu mediu lunar de aproximativ 19 000 lei, fapt confirmat prin certificatul emis în baza cărții de salariu, pe perioada anului 2024-2025. (f.d. 48)

Totodată, pârâtul Groza Vadim, prin referința depusă, a indicat că este de acord să achite pensia de întreținere într-o sumă fixă de 1 800 lei, în conformitate cu legislația în vigoare, iar ulterior, în pledoarii, reprezentantul acestuia a menționat că pârâtul este de acord să achite pensia de întreținere într-o sumă fixă de 2 000 lei lunar, în conformitate cu legislația în vigoare.

În continuare, instanța de judecată reține că pârâtul Groza Vadim mai are un copil minor din prima căsătorie, fiul *****, născut la 07.10.2014, în privința căruia, prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 28.01.2026, a fost stabilită obligația de întreținere, prin încasarea pensiei de întreținere în cuantum de 1/6 (o șesime) din toate veniturile sale lunare, începând cu 05.06.2025 și până la atingerea majoratului de către copil. Este de reținut că, hotărârea respectivă nu este definitivă și irevocabilă.

De asemenea, instanța reține că pârâtul Groza Vadim a invocat împrejurarea că acordă sprijin material părinților săi pensionari, aflați într-o situație materială modestă și cu care locuiește la moment, aceștia beneficiind de pensii în cuantum de ***** lei și, respectiv, ***** lei, fapt confirmat prin extrasele de cont emise de CNAS (f.d. 50, 51). De asemenea, pârâtul a invocat existența a două contracte de credit active, confirmate prin certificatul eliberat de BC „Moldindconbank” S.A., sucursal***** nr. 190 din 12.12.2025 (f.d. 49).

În acest context, instanța apreciază că nu poate fi ignorată împrejurarea că pârâtul are deja în întreținere un alt copil minor, față de care îi incumbă aceeași obligație legală de întreținere. Or, obligația de întreținere față de copiii minori este una legală, prioritară și egală, indiferent de relațiile dintre părinți sau de proveniența copiilor.

Instanța subliniază că stabilirea unei pensii de întreținere în cuantum de 1/4 din venitul pârâtului ar conduce, în mod obiectiv, la o împovărare excesivă și dezechilibrată a acestuia, în raport cu ansamblul obligațiilor legale și familiale pe care le are de executat.

Totodată, deși existența unor obligații de credit nu exonerează și nu diminuează, prin ea însăși, obligația legală de întreținerea copilului minor, instanța este în drept să le ia în considerare în cadrul aprecierii globale a capacității materiale a debitorului obligației, în măsura în care acestea influențează în mod real venitul disponibil lunar.

La aspectul privind acordarea de către pârât a ajutorului material părinților săi, instanța de judecată reține că, nu se neagă faptul că copiii majori apţi de muncă sunt obligaţi să-şi întreţină şi să-şi îngrijească părinţii inapţi de muncă care necesită sprijin material (art. 80 alin. (1) Codul familiei), însă această situație nu poate fi reținută în defavoarea copilului minor *****, or obligația pârâtului Groza Vadim de întreținere a propriului său copil minor, prevalează obligației acestuia de întreținerea părinților, în situația în care instanței nu i s-au prezentat înscrisuri ce ar

proba faptul că părinţii pârâtului sunt inapţi de muncă și necesită sprijin material. Dimpotrivă, conform materialelor cauzei, Groza Ion beneficiază de pensie în mărime de ***** lei iar Groza Evghenia, de pensie în mărime de ***** lei. Mai mult ca atât, din relatările participanților la proces, rezultă că Groza Ion și Groza Evghenia, pe lângă pârâtul Groza Vadim, mai au trei copii, majori, care la fel au pbligația de întreținerea și acordarea ajutorului material părinților. Ca consecință, instanța de judecată nu va reține plauzibile invocările date, sub aspectul stabilirii cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor, *****, în mărime fixă de 1 800-2 000 lei lunar.

Astfel, instanța, având în vedere ansamblul circumstanțelor de fapt și de drept reținute, apreciază că stabilirea pensiei de întreținere în cuantum de 1/6 din venitul lunar al pârâtului reprezintă un echilibru just și echitabil între necesitățile copilului minor și posibilitățile reale ale părintelui obligat, asigurând totodată respectarea principiilor proporționalității și egalității între copiii aflați la întreținerea acestuia.

Instanța reține că pensia de întreținere urmează a fi stabilită astfel încât să asigure acoperirea necesităților rezonabile ale copilului minor, raportate la nivelul mediu al cheltuielilor necesare pentru creșterea, întreținerea și educarea acestuia.

În acest sens, instanța ia în considerare datele statistice oficiale comunicate de Biroul Național de Statistică, conform cărora coșul minim de existență pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7–17 ani, în orașe mici, media anuală pentru anul 2025, constituie suma de 3 350,1 lei.

Raportând cuantumul de 1/6 din venitul lunar al pârâtului la aceste date statistice, instanța constată că suma rezultată (19 000 lei : 6 = 3 166 lei) nu este nici disproporționată și nici derizorie, ci se circumscrie limitelor rezonabile ale necesităților medii de întreținere ale unui copil, astfel cum acestea rezultă din statisticile oficiale invocate.

Prin urmare, reducerea cotei de la 1/4 la 1/6 din venitul lunar al pârâtului nu aduce atingere interesului superior al copilului Groza Beatricea, ci constituie o ajustare proporțională determinată de existența altor obligații legale de întreținere ale acestuia, inclusiv față de un alt copil minor (*****), precum și de situația sa materială actuală.

Totodată, instanța reține că, în cadrul raportului juridic de întreținere părinte–copil, creditor al obligației de întreținere este copilul minor, iar dreptul la întreținere constituie un drept subiectiv al acestuia. Părintele, în speță Groza Cezara, acționează în calitate de reprezentant legal al copilului minor *****, promovând pretenția privind încasarea pensiei de întreținere. În acest context, instanța subliniază că executarea obligației de întreținere de către pârâtul Groza Vadim nu reprezintă un beneficiu acordat în mod arbitrar copilului sau mamei, ci o obligație legală expres prevăzută de art. 74 din Codul familiei.

Astfel, având în vedere că ambii părinți au obligația legală de a contribui la întreținerea copilului minor, instanța de judecată apreciază că din contul pârâtului Groza Vadim urmează a fi încasată în beneficiul reclamantei Groza Cezara pensia pentru întreținerea copilului minor *****, născută la *****, în cuantum de 1/6 din toate veniturile și câștigurile acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 98 alin. (2) din Codul familiei, pensia de întreținere se încasează de la data adresării în instanța judecătorească, iar potrivit art. 256 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească în partea respectivă urmează a fi executată imediat.

Prin urmare, pensia de întreținere urmează a fi încasată începând cu data adresării în instanța de judecată, 28.11.2025, și până la atingerea majoratului de către copil.

Referitor la repartizarea cheltuielilor de judecată.

10. În temeiul art. 83 Cod de procedură civilă, (1) Taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. (2) În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul şi valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat nr. 213/2023. (3) Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvențională, cererea de intervenție principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești, precum și alte cereri prevăzute la pct. 1 din anexa nr.1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod de procedură civilă, scutirile de taxa de stat şi/sau de taxa de timbru sunt prevăzute în pct. 1 al anexei nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213/2023.

Conform pct. 1.1.2 din Anexa 2 a Legii taxei de stat nr. 213/2023, se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată reclamanții în acțiunile privind încasarea pensiei de întreținere.

Astfel, ținând cont de faptul că reclamanta în conformitate cu prevederile pct. 1.1.2. din anexa nr. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023 este scutită de la achitarea taxei de stat, instanța de judecată consideră necesar a încasa din contul pârâtului Groza Vadim, în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 150 lei.

În aceste circumstanțe, apreciind în mod obiectiv probele administrate în ansamblul și interconexiunea acestora, în conformitate cu prevederile art. 130 din

Codul de procedură civilă, instanța de judecată concluzionează că acțiunea înaintată de reclamanta Groza Cezara împotriva pârâtului Groza Vadim, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Social*****, privind încasarea pensiei de întreținerea copilului minor și stabilirea domiciliului copilului minor, urmează a fi admisă parțial.

11. În conformitate cu art. 63, 74-75 Codul familiei, art. 236-241, 256 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de reclamanta Groza Cezara împotriva pârâtului Groza Vadim, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Social*****, privind încasarea pensiei de întreținerea copilului minor și stabilirea domiciliului copilului minor.

Se stabilește domiciliul copilului minor *****, a.n. *****, IDNP *****, la domiciliul mamei, Groza Cezara.

Se încasează din contul lui Groza Vadim, a.n. *****, IDNP *****, în beneficiul lui Groza Cezara, a.n. *****, IDNP *****, pensie pentru întreținerea copilului minor *****, a.n. *****, IDNP *****, în mărime de 1/6 (o șesime) din salariu și alte venituri, lunar, începând cu data adresării în instanța de judecată, 28.11.2025, și până la atingerea majoratului de către copil.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la de la Groza Vadim, a.n. *****, IDNP *****, în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 150 (una sută cincizeci) lei.

Hotărârea, în partea ce vizează încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, urmează a fi executată imediat.

Se explică participanților la proces că au dreptul de a cere întocmirea hotărârii integrale în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii. Termenul de 30 de zile este un termen de decădere.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului.

Președintele ședinței,
judecător **Dorina Cebanița**